

3

ஒரு சின்னஞ்சிறு பூச்சி

நான் என் வீட்டு விறாந்தையில் பாய் விரித்து, படுத்தவாறு அன்றைய பத்திரிகைகளை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். எனக்குப் பக்கத்தில் எனது ஐந்து வயது மகன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். மாலை நாலுமணியிருக்கும், பத்திரிகைகளை வாசித்து முடித்த எனக்கு நித்திரை கண்களை இழுத்தது. நான் நித்திரையை முறிப்பதற்காக பத்திரிகைகளை பக்கத்தில் மடித்துப் போட்டு விட்டு, மகன் விளையாடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

மகனுக்குக் காலையில் அம்புவில்லு செய்து கொடுத்திருந்தேன். அவன் அம்புத்தடியை ஒரு கையில் வைத்திருந்தான். அது ஒரு அடி நீளம் இருக்கும். அவனுடைய மறுகையில் சோக் துண்டு இருந்தது. அதனால் அவன் நிலத்தில் கிறுக்கிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது அவனைநோக்கி ஒருபூச்சி சுறுசுறுப்பாக ஊர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தது. அதைச் சற்றுநேரம் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவன், ஒரு யோசனையுடன் கையில் இருந்த சோக்கால் தனக்குப் பக்கத்தில் ஒரு வட்டம் போட்டான். பின்பு, அம்புத்தடியால் அந்தப் பூச்சியை அந்த வட்டத்தின் மத்தியில் தட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டு, அதையே அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான். நானும் அந்தப் பூச்சியைப் பார்த்தேன். பப்பாளி விதையளவு உடம்பு, அவ்வுடம்பு மட்டும் சிவப்பு நிறம், மற்ற உறுப்புக்கள் கறுப்பு நிறம். குண்டுசியின் குண்டுப் பருமன் தலையும், கடைக்கண் இமை மயிர் ஒத்த சின்னட்டிக் கால்களும். நான் இதற்குமுன் அப்பூச்சியைக் கண்டதில்லை. அது அவன் விட்ட இடத்தில் நிற்கவில்லை. அது ஊர்ந்து வந்த வேகத்திலும் அதிக வேகத்தில் வெளியில் வந்தது. அவன் அதை விடவில்லை. அம்புத்தடியால் தட்டித்தட்டி விடும்போதெல்லாம், அது புரண்டு நெளிந்து திரும்பவும் திரும்பவும் வெளியில் வரவே முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தது.

“என்ன தம்பி செய்கிறாய்” என்று மகனிடம் கேட்டேன்.

“இந்தப்பூச்சியை புடிச்ச வைக்கிறன் அப்பா, அது ஓடி ஓடி வெளியில் வருகுது” என்று கூறிவிட்டு, அதை தன் வட்டத்துள்ளே தள்ளித்தள்ளி விட்டான்.

“இஞ்சை பாருங்கப்பா, இது என்றை அம்பைக் கடிக்குது” என்றான். பார்த்தேன். அப்பூச்சி அம்பின் கூர்முனையைக் கால்களால் கட்டிப்பிடித்து தன் சிறிய வாயால் கடித்துக்கொண்டுதான் இருந்தது. பின்பு திரும்பி வெளியில் ஊர்ந்தது. எனக்கு அப்பூச்சியைப் பார்க்க ஆச்சரியமாக இருந்தது.

எனது மகன் அப்பூச்சியைவிட ஆயிரம் மடங்கு பெரிய உருவம். அவனுடைய அம்பு அதைவிட நூறு மடங்கு பெரியதாக இருக்கும். அப்பூச்சிக்கு கண்கள் இருக்கின்றன. மகனின் பூதாகர உருவத்தையும் அம்பின் பாரிய தோற்றத்தையும் அது நிச்சயம் கண்டிருக்கும். ஆனால் அது சற்றும் பயம் கொண்டதாக தெரியவில்லை. அதன் ஒரே இலட்சியம் என் மகன் இட்ட சிறை வட்டத்துள் இருந்து வெளியேறித் தன் வழியே செல்வதுதான். அது சளைக்கவில்லை. ஓயவில்லை. மகன் தட்டித்தட்டி விடவிட அது இன்னும் இன்னும் வேகம்கொண்டு இயங்கியது. என் மகன் களைத்துப்போய்விட்டான். தன் நோக்கம் சரிப்போகவில்லை என்று அவன் உணர்ந்ததும் அப்பூச்சியின் மேல் அவனுக்கு பெரும் ஆத்திரம். அவன் முகத்தில் அது தெரிந்தது. அவன் தன் இறுதி முயற்சியாக அப்பூச்சியை வட்டத்துக்குள், அம்பினால் இழுத்துவிட்டான்.

“இதில் கெட, இல்லாட்டி உன்னை கொண்டுபோடுவன்” என்று அதைப் பயமுறுத்தி விட்டு, இயமன்போல் அதைப்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான்.

அப்பூச்சி வெளியேதான் போய்கொண்டிருந்தது.

உடனே அவன், அதைத் தன் அம்பினால் தட்டி இழுத்து வட்டத்தின் நடுவில் விட்டு, அதை நசித்துவிட்டான். அதன் வயிறு பிய்ந்து, சதை நிலத்தோடு ஒட்டிக்கொண்டது. அது சாகவில்லை; அரை உயிரோடும் வெளிநோக்கித் தன்கால்களை எட்டி வலித்து ஊர முனைந்துகொண்டிருந்தது.

நான் அந்தப்பூச்சியை மனத்துடிப்போடு உற்று நோக்கினேன். அந்த அற்ப உயிருக்குள் எவ்வளவு தீட்சண்யமான வைரம் கொண்ட நெஞ்சு. என் மகன் அதன் எதிரி; எதிரியின் பாரிய உருவத்திலும், இயக்கத்திலும், வெருண்டு கொள்ளாத தைரியம் அதன் உதிரத்திலும், தசையிலும் அடிமை கொள்ள முடியாத வீரார்ந்த உணர்வுகள் எங்கிருந்து வந்ததோ?

அது குறை உயிரோடும் வெளி ஊர்ந்து செல்ல முனைவதைக் காண என் மகனுக்கு தாங்கமுடியவில்லை.

“செத்துப்போ!” என்று கூறி அம்பினால் நசித்து அதைக் கொன்றுவிட்டான்.

“ஏன் தம்பி அதைக்கொன்றனீ?”

“அது நான் வைச்ச வட்டத்துக்குள்ளே நிற்குதில்லை அப்பா! பொல்லாத பூச்சி” என்று கூறிய அவன் தொனியில் திருப்தி இல்லாதது வெளிப்பட்டது.

“யாருக்கு வெற்றி, உனக்கா? பூச்சிக்கா!” என்று கேட்டேன்.

“எனக்குத்தான்!” என்றான் எரிச்சலோடு.

அவன் கூறியதைக் கேட்டு நான் சிரித்தேன்.

“ஏன் அப்பா சிரிக்கிறீங்க?” என்று என்னைக் கோபத்தோடு நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

“உனக்கு எப்படி வெற்றி?”

“நான் அதைக் கொண்டு விட்டனே?”

“இல்லை மகனே; உன்னால் அதனோடு போராட முடியாததினால் தான் அதைக் கொன்றாய். இந்தப் பூச்சிக்கு மீண்டும் உயிர் வந்தால் என்ன செய்யும்?”

“வெளியில்தான் அப்பா அந்தப் பூச்சி போகும்!”

“அதுதான் சொன்னேன். உனக்குத்தான் தோல்வி!”

“இல்லை அப்பா!” என்று மனஞ்சலித்தான்.

“இல்லை மகனே! உன்னால் அதை வெல்லமுடியாது”

என்று அடித்துக் கூறினேன். அவன் மௌனமாக, இறந்து கிடக்கும் அதைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நானும் மௌனமாக அதை பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என் நெஞ்சுக்குள் அந்தச் சின்னஞ் சிறிய பூச்சி உயிரோடு ஊரத் தொடங்கியது; ஊர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

யோ. பெனடிக்ற் பாலன்

- தலைவிதியை பறிகொடுத்தோர் -

அரும்பகுங்கள்

விறாந்தை	-	வீட்டின் முன் பகுதியில் உள்ள ஓய்வு எடுக்கும் இடம்
பூதாகர	-	பருத்த, மிகப்பெரிய
தீட்சண்யமான	-	கூர்மையான
வீறார்ந்த	-	பெருமிதமான
உதிரம்	-	இரத்தம்

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சின்னப் பூச்சியின் உருவ அமைப்பை கதாசிரியர் எவ்வாறு வருணிக் கின்றார்?
2. பூச்சியின் மேலே மகன் ஆத்திரம் கொள்ளக் காரணம் யாது?
3. “வெற்றி எனக்குத்தான்” என்று எந்த அடிப்படையில் மகன் கூறினான்?
4. “வெற்றி பூச்சிக்குத்தான்” என்று தந்தை கூறியதற்குக் காரணம் யாது?
5. இந்தக் குட்டிக்கதை உணர்த்த முயலும் விழுமியம் யாது?

செயற்பாடு

பூச்சியே வெற்றிபெற்றது என்னும் தந்தையின் கருத்துத் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடுக.

வேற்றுமை I

ஆறாம் வேற்றுமை

பசுவினது கண்

தமிழ்ச் சான்றோரது பேரவை

சிறுமியது நினைவாற்றல்

இங்கு பசு, தமிழ்சான்றோர், சிறுமி முதலான சொற்கள் அது என்னும் உருபை ஏற்று வந்துள்ளன. அது என்னும் உருபு ஆறாம் வேற்றுமையை உணர்த்தி வரும். அத்துடன் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆது, அ என்னும் உருபுகளும் ஆறாம் வேற்றுமையை உணர்த்தி நின்றன. இவற்றில் 'அது', 'ஆது' என்பன ஒருமைக்கும் 'அ' என்பது பன்மைக்கும் வரும் உருபு ஆகும்.

சிறுபான்மையாக 'அது' உருபு உயர்திணை ஒருமை, பன்மைப் பெயர்களையும் கொள்ளும்.

உதாரணம்:- அரனது தோழன்

அடியாரது தொண்டர்கள்

'உடைய' என்பது ஆறாம் வேற்றுமைக்குரிய சொல்லுருபாகும்.

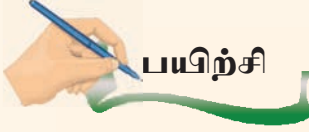
உதாரணம்:- தமிழ்ச்செல்வனுடைய புத்தகம்

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களில் ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகள் கிழமைப் பொருளில் வந்துள்ளன. கிழமைப் பொருள் என்பது உடைமைப் பொருள் என்று பொருட்படும். கிழமைப் பொருளைத் தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை என இருவகையாகப் பகுத்து நோக்கலாம். தற்கிழமை என்பது பிரிக்கமுடியாதது.

உதாரணம்:- இராமனது கருமை

பிறிதின் கிழமை என்பது பிரிக்கக்கூடியது.

உதாரணம்:- தமிழ்க்கவியினது புத்தகம்

பின்வரும் வாக்கியங்களில் ஆறாம் வேற்றுமை உருபை அல்லது சொல்லுருபை ஏற்றுள்ள சொற்கள் உணர்த்தும் பொருள்களை எழுதுக.

1. திருமாறனது கரங்கள் வலிமையானவை.
2. துரியோதனனது தோழன் கன்னன் ஆவான்.
3. அப்துல்காதரது பிறந்த நாள் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது.
4. சோழனது குதிரைப்படை பாண்டிய நாட்டுக்குச் சென்றது.
5. அறிவுமதியினுடைய வீட்டை நோக்கி நடந்தோம்.
6. கூட்டத்தாருக்கு நாவலரது வரவு மகிழ்ச்சியை அளித்தது.
7. கறிக்குத் தூவப்பட்ட மிளகாயது பொடி காரமானது.
8. முதலமைச்சரது வாசஸ்தலம் மக்களால் நிரம்பி வழிந்தது.
9. நதிக்கரையில் பறவைகளது கூட்டம் அதிகம் காணப்பட்டது.
10. மரங்களது தொகுதியில் மான்களும் காணப்பட்டன.

பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

திங்கட்கிழமை பாடசாலைக்குச் சென்றேன். திங்கள் - ஒரு நாள் கார்த்திகைத் திங்களில் சிறுகோயில்கள் விளக்கொளியில் மின்னின. திங்கள் - மாதம்

வானில் திங்கள் பால் போல ஒளிர்ந்தது. திங்கள் - சந்திரன்

மேலே தரப்பட்ட உதாரணங்களில் திங்கள் என்னும் சொல்லானது ஒருநாள், மாதம், சந்திரன் முதலிய பல்வேறு பொருட்களைத் தந்து நிற்கின்றது. இவ்வாறு பல பொருள் தரும் ஒரு சொற்கள் தமிழில் நிறைய உள்ளன.

அடி : காலடி, அளவு, செய்யுளடி, தாக்கு
அளை : புற்று, தயிர், குகை, துழாவு
அரி : அழகு, குதிரை, சிங்கம், மூங்கில், விஷ்ணு
ஆலம் : நஞ்சு, மழை, கடல், நீர், ஆலமரம்
இடை : இடம், நடு, துன்பம், வழி, காலம், இடுப்பு
ஏறு : எருது, ஏறுதல், ஆண்சிங்கம், உயரம்
கட்டு : கட்டுதல், அரண், பந்தம், திருமணம்
கலி : அம்பு, ஒலி, கடல், துன்பம், போர், வஞ்சகம்
கார் : கரியது, பசுமை, கார்காலம், மழை, குளிர்ச்சி
நகை : சிரிப்பு, ஆபரணம், பல், இகழ்ச்சி, ஒளி
படி : பூமி, படித்தல், மாடிப்படி, படிக்கல்
பாடு : துன்பம், பக்கம், பாடுதல், ஓசை,
மதி : அறிவு, சந்திரன், மதித்தல், மாதம், அளவிடு
மாடு : பொன், பக்கம், எருது, செல்வம், இடம்

பின்வரும் வாக்கியங்களில் தடித்த எழுத்தில் உள்ள சொல் உணர்த்தும் பொருளைத் தெரிவு செய்து கோடிடுக.

1. காயமே இது பொய்யடா : இதில் **காயம்** என்பது
(உடல், புண், இலக்கு, பெருங்காயம்)
2. மதம் கொண்ட மனிதன் மூர்க்கம் கொண்டான் : இதில் **மதம்** என்பது
(சமயம், வெறி, அறிவு, கொள்கை)
3. அகத்தில் ஒளி துலங்கிட வேண்டும்: இதில் **அகம்** என்பது
(மனம், வீடு, உட்புறம், காதல்)

4. அரவம் கேட்டு கண் விழித்தேன்: இதில் அரவம் என்பது

(சத்தம், பாம்பு, சிலம்பு, கலக்கம்)

5. கோடு கொண்ட யானை அரணை உடைத்துத் தாக்கியது: இதில் கோடு என்பது

(தந்தம், வளைவு, ஊதுகொம்பு, வரி)

கீழே தரப்பட்ட சொல் ஒவ்வொன்றும் உணர்த்தும் வேறுபட்ட மூன்று பொருள் தரும் சொற்களை எழுதுக.

1. உரம்

2. சிலை

3. மறை

4. திரி

5. தாலம்

6. ஆறு

7. மெய்

8. மா

9. வளை

10. வெள்ளி

